תורה אור • פרשת נח • מאמר 1

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות...

"מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית
/likuteitorah.com/he/torah-ohr/noach/1

1 **מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו.**

"מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו."

הנה מים רבים הם כל טרדות הפרנסה והמחשבות שבעניני עוה"ז כו' ועכ"ז [ועם כל זה] **לא יוכלו לכבות את האהבה**

עתה, "מים רבים" הם כל הטרדות בענייני הפרנסה והמחשבות בענייני העולם הזה וכו'; ואף על פי כן, "לא יוכלו לכבות את האהבה" —

שהוא בחי' האהבה המוסתרת שיש בכל נפש מישראל בטבע מבחי' נפש האלקי' שטבעה לעלות וליכלל תמיד למעלה כשלהבת העולה מאליה

שהיא בחינת האהבה הנסתרת המצויה בטבעה בכל נפש מישראל, מצד בחינת הנפש האלקית, שטבעה לעלות ולהיכלל תמיד למעלה, כשלהבת העולה מאליה,

כמ"ש לעיל מיניה רשפיה רשפי אש שלהבת יה שהוא בחי' שלהבת הבאה מלמעלה שהיא הנפש האלקית שקודם התלבשותה בגוף הגשמי היתה נהנית מזיו השכינה והיתה מיוחדת בתכלית היחוד באי"ס ב"ה.

כמו שנאמר ממש לפני כן: "רשפיה רשפי אש שלהבת יה". זוהי בחינת שלהבת שבאה מלמעלה: הנפש האלקית, שלפני שהתלבשה בגוף הגשמי נהנתה מזיו השכינה והיתה מיוחדת באחדות מוחלטת עם אין סוף ברוך הוא.

2 **ולזאת גם אחר התלבשותה בגוף הגשמי לעסוק בעניינים גשמיים שהן הנקראים מים רבים עכ"ז** [עם כל זה] **לא יוכלו לכבותה מלהיות תמיד בבחי' אהבה ותשוקה נפלאה לעלות וליכלל למעלה ואדרבה**

לכן, גם לאחר שהיא מתלבשת בגוף הגשמי כדי לעסוק בעניינים גשמיים — שהם הנקראים "מים רבים" — אף על פי כן, "לא יוכלו לכבותה" ולמנוע ממנה להיות תמיד במצב של אהבה וכיסופים מופלאים לעלות ולהיכלל למעלה. אדרבה,

ע"י התלבשותה במים רבים הנ"ל יכולה להגיע למדרגה היותר גבוה מקודם שירדה לעוה"ז כאשר יתבאר:

באמצעות התלבשותה ב"מים רבים" הנזכרים לעיל, היא יכולה להגיע למדרגה גבוהה יותר מזו [שבה עמדה] לפני שירדה לעולם הזה, כפי שיתבאר.

3 **והנה בחי' מים רבים הנ"ל נק' מי נח וכמ"ש** (ישעי' [ישעיה] נד) **אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך** (עיין בספר עיר גבורים) **כי**

והנה, מדרגת "מים רבים" האמורה לעיל נקראת "מי נח", כמו שכתוב (ישעיהו נד): "אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך" (עיין בספר עיר גבורים), כי

הנה נח הוא נייחא דרוחא שהוא בחינת שביתה כאדם השובת ממלאכתו. וכמ"ש וישבת ביום השביעי ותרגומו ונח ביומא שביעאה כו'.

נח הוא נייחא דרוחא (naycha d'rucha) [מנוחת הרוח], כלומר בחינת שביתה, כמו אדם השובת ממלאכתו. וכמו שכתוב "וישבת ביום השביעי" (vayishbos), ותרגומו [מתרגם זאת] "ונח ביומא שביעאה" (venach) וכו'.

ומ"ש נח נח ב"פ [ב' פעמים] **הם נייחא דעילאי ונייחא דתתאי שהוא בחי' שבת תתאה ושבת עילאה שיהיה לעתיד שנק' יום שכולו שבת משא"כ שבת תתאה אינו כולו שבת כאשר יתבאר.**

ומה שנאמר "נח נח" פעמיים, פירושו מנוחת העליונים ומנוחת התחתונים. אלו הן בחינת השבת התחתונה והשבת העליונה שתהיה לעתיד לבוא, הנקראת "יום שכולו שבת"; ואילו השבת התחתונה אינה כולה שבת, כפי שיתבאר.

כי הנה לכאורה אינו מובן ענין המבול שאם היה רק להעביר ולשחת האנשים החוטאים למה הוצרך לבחי' רעש גדול כזה הלא ברגע א' היה ביכולי [ביכולת] **ה' להעבירם אף בלא המבול.**

אך לכאורה עניין המבול אינו מובן: אם מטרתו הייתה רק לסלק ולהשמיד את האנשים החוטאים, מדוע היה צורך בטלטלה גדולה כל כך? הרי ה' היה יכול לסלק אותם ברגע אחד, גם בלי המבול.

אך באמת היה המבול בא לטהר את הארץ שנאמר כי מלאה הארץ חמס ונתקלקלה מאד והיה נצרך לטהרה ולזאת בא המבול דוקא שהוא בחי' מים בכדי לטהר את הטמאים

אך האמת היא שהמבול בא לטהר את הארץ, כמו שנאמר "כי מלאה הארץ חמס", והיא התקלקלה מאוד ונזקקה לטהרה. לכן בא דווקא המבול, שהוא בחינת מים, כדי לטהר את הטמאים,

שהוא כדוגמת המקוה מ' סאה שהיא מטהרת את הטמא כמו כן היה המבול בא בכדי לטהר את כל הארץ

בדומה למקווה של ארבעים סאה, המטהר את הטמא; כך גם המבול בא כדי לטהר את הארץ כולה,

וכמ"ש (יחזקאל לו) **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם כו' ולזאת נקראים מי נח שנעשה מזה נייחא דרוחא כו'.**

וכמו שכתוב (יחזקאל לו): "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" וכו'. לכן הם נקראים "מי נח", כי מכך באה נייחא דרוחא וכו'.

והנה שעבוד הפרנסה נק' ג"כ מי נח וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **שבחר לו אברהם אבינו שעבוד נגד גיהנם.**

והנה, גם שעבוד הפרנסה נקרא "מי נח", וכפי שאמרו חז"ל שאברהם אבינו בחר לעצמו שעבוד במקום גיהנם (Gehinnom).

שכמו שאי אפשר להנשמה לבא בג"ע [בגן עדן] **ליהנות מזיו השכינה עד שתרד קודם לכן בגיהנם וכמו שאמרו גבי אחר מוטב דלידייני' וליתי לעלמא דאתי**

כשם שהנשמה אינה יכולה להיכנס לגן עדן וליהנות מזיו השכינה עד שתרד תחילה לגיהינום — כפי שאמרו על אחר: "מוטב דלידייני' וליתי לעלמא דאתי" —

וגם לטבול בנהר דינור כמ"ש במ"א. כמו"כ [כמו כן] **ע"י שעבוד יכולים לעלו' למעלה מעלה למדרגה היותר גבוה.**

וגם [עליה] לטבול בנהר דינור (נהר האש), כפי שמבואר במקום אחר; כך גם באמצעות שעבוד אפשר לעלות מעלה מעלה, עד לדרגה הגבוהה ביותר.

4 **והנה שעבוד אין הפי' מה שיש עלינו עתה מלך ושנוטל מאתנו מס שגם בזמן בהמ"ק** [בית המקדש] **היה עלינו מלך ישראל והמס היה ביותר כידוע שחלק עשירי הוצרך כ"א** [כל אחד / כל אחת] **ליתן.**

כעת, "שעבוד" אינו פירושו שיש עלינו מלך והוא גובה מאיתנו מס, שכן גם בזמן שבית המקדש היה קיים היה עלינו מלך ישראל, והמס היה אף גדול יותר, כידוע, שכל אחד היה צריך לתת חלק עשירי.

אלא הכוונה היא שבזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] **היה קיים היה נמשך ברכה והשפע עצומה עד שא"י** [שארץ ישראל] **היתה ארץ זבת חלב ודבש כו'**

אלא הכוונה היא שכאשר בית המקדש היה קיים, נמשכו ברכה ושפע עצומים, עד שארץ ישראל היתה "ארץ זבת חלב ודבש" וכו',

שלא ע"פ הטבע כלל כמ"ש בגמ' [בגמרא] סוף מסכת כתובות ולא היה כלל דאגות וטרדת הפרנסה.

לא בדרך הטבע כלל, כפי שנאמר בגמרא בסוף מסכת כתובות; ולא היו כלל דאגות או טרדות בענייני הפרנסה.

5 **ועתה יש לכאו"א [לכל אחד ואחד] יגיעות וטרדת הפרנסה לעסוק בעניני עוה"ז הגשמי והוא בחי' מים רבים הנ"ל שנק' מי נח**

כעת, לכל אחד ואחת יש יגיעות וטרדת הפרנסה, והוא מתעסק בענייני העולם הגשמי; זוהי בחינת "מים רבים" הנזכרת לעיל, הנקראים "מי נח",

שהוא בחי' נייחא דרוחא לפי שע"י בחי' מים רבים הנ"ל מתעלית הנשמה למדרגה היותר גבוה מקודם התלבשותה כו' שהיתה רק נהנית מזיו השכינה כו'

שהיא בחינת נייחא דרוחא (מנוחת הרוח), שכן באמצעות בחינת "מים רבים" הנזכרת לעיל מתעלה הנשמה למדרגה גבוהה יותר מזו שהייתה בה קודם שהתלבשה וכו', כאשר נהנתה רק מזיו השכינה וכו'.

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] לפי שהוא בחי' יתרון האור מתוך החושך דוקא שהוא בחינת אתכפייא סט"א [סטרא אחרא] ואתהפכא חשוכא כו'

וכפי שאמרו חז"ל: "יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב", משום שזוהי בחינת "יתרון האור מתוך החושך" דווקא, בחינת אתכפייא (הכנעה) של הסטרא אחרא (הצד האחר) ואתהפכא חשוכא (הפיכת החושך) וכו'.

שכשעוסק כל היום בעניינים גשמיים בטרדת הפרנסה שהם הנק' חשך ומתבונן אח"כ בתפלה איך שאין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה כו'

כאשר אדם עסוק כל היום בעניינים גשמיים, בטרדת הפרנסה — עניינים אלה נקראים "חשך" — ולאחר מכן מתבונן בתפילה כיצד "אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה" וכו' —

שהם המזלות שהם המשפיעים חיות כל עוה"ז וכמ"ש (דברים לג) וממגד תבואות שמש וממגד גרש כו'

אלה הם המזלות, המשפיעים חיות לכל העולם הזה, כפי שנאמר (דברים לג): "וממגד תבואות שמש וממגד גרש" [הירחים] וכו' —

והמזלות הם מקבלים מע' שרים והשרים מקבלים משמרי אופנים והם מקבלים מהמלאכים וגבוה מעל גבוה עד שכולם מקבלים מבחי' מלכותו ית'

והמזלות מקבלים משבעים שרים, והשרים מקבלים משומרי האופנים (גלגלי המרכבה), והם מקבלים מן המלאכים, גבוה מעל גבוה, עד שכולם מקבלים מבחינת מלכותו (ריבונותו) יתברך,

וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים שמהווה את כל העולמות מאין ליש ממש והוא רק בחי' זיו השכינה בלבד שאינו

כפי שנאמר: "מלכותך מלכות כל עולמים", המביאה את כל העולמות לידי מציאות מאין ליש ממש; וזו אינה אלא בחינת זיו השכינה בלבד, שהיא

אלא בחי' זיו והארה בעלמא בלבד לגבי מהותו ועצמותו יתב' [יתברך] כביכול שהוא בבחי' א"ס ממש היה הוה ויהיה בלי שינוי ממש וכמאמר אתה הוא קודם שנברא ואתה הוא לאחר שנברא כו'.

אלא בחינת זיו והארה בלבד ביחס למהותו ועצמותו יתברך, כביכול, שהוא בבחינת אין סוף ממש — [הוא] היה, הווה ויהיה ללא כל שינוי כלל; וכמאמר: "אתה הוא קודם שנברא ואתה הוא לאחר שנברא" וכו'.

ואחרי התבוננו' [התבוננות] כל הנ"ל בעומק הדעת תתעורר נפשו בבחי' אה' ותשוקה נפלאה כרשפי אש לצאת מתוך החשך והעלם הגשמי הזה ורק לדבקה בו ית'

לאחר שיתבונן בכל האמור לעיל בעומק הדעת, תתעורר נפשו באהבה ובכמיהה מופלאה, כרשפי אש, לצאת מתוך החושך וההסתר של העולם הגשמי הזה ולדבוק רק בו יתברך,

וכמ"ש (תהלים עג) מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' שלא יחפוץ כלל לא בג"ע [בגן עדן] התחתון ולא בג"ע [בגן עדן] העליון שהם רק בחי' זיו והארה בלבד

כפי שנאמר (תהלים עג): "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו'" — כלומר, שלא ירצה כלל לא בגן עדן התחתון ולא בגן עדן העליון, שהם רק בחינת זיו והארה בלבד,

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] צדיקים יושבים וכו' ונהנין מזיו השכינה כ"א לדבקה בו ית' ליכלל בבחי' מהותו ועצמותו ית' ונק' בזה"ק [בזהר הקדוש] לאשתאבא בגופא דמלכא כו'

כפי שאמרו חז"ל, "צדיקים יושבים וכו' ונהנין מזיו השכינה" — אך רצונו הוא רק לדבוק בו יתברך, להיכלל בבחינת מהותו ועצמותו יתברך; ובזהר הקדוש הדבר נקרא "לאשתאבא בגופא דמלכא כו'".

ונק' בחי' אהבה זו בחי' תשובה שהוא בחילא יתיר שבאה דוקא מתוך החשך שהיה עוסק רק בענינים גשמיים והבלי עולם.

אהבה זו נקראת בחינת תשובה [שיבה להי], והיא באה "בחילא יתיר", בכוח רב יותר, משום שהיא באה דווקא מתוך החושך, כשהוא היה עסוק רק בעניינים גשמיים ובהבלי העולם.

לפי שיתרון האור הוא מתוך החשך דוקא. ונק' אהבה זו בחי' בכל מאדך שהוא בלי גבול ממש שבאה דוקא מן ההפוך שהוא החשך

כי יתרון האור הוא דווקא מתוך החושך. אהבה זו נקראת בחינת "בכל מאדך", והיא בלי גבול ממש, משום שהיא באה דווקא מן ההפך — מן החושך.

וכמ"ש טוב זה מלאך חיים (טוב) **מאד זה מה"מ** [מלאך המות] **שע"י ההפוך והחשך דוקא שהוא בחי' נה"ב** [נפש הבהמית] **יכולים לבא לבחי' אהבת בכל מאדך שהוא בלי גבול ממש.**

כפי שנאמר: "טוב זה מלאך חיים (טוב) מאד זה מה"מ"; דווקא באמצעות ההפך והחושך, שהם בחינת נפש הבהמית, אפשר להגיע לבחינת האהבה של "בכל מאדך", שהיא בלי גבול ממש.

והיינו לפי שבשרשה למעלה מעלה שורש נה"ב [נפש הבהמית] **גבוה יותר מבחי' נפש האלקית וכמ"ש** (בראשי' [בראשית] לו) **ואלה המלי אשר מלכו כו'**

הטעם לכך הוא שבשורשה, במקום גבוה מאוד, שורש הנפש הבהמית גבוה יותר מבחינת הנפש האלקית, כפי שנאמר (בראשית לו): "ואלה המלי אשר מלכו כו'",

לפני מלך מלך לבנ"י [לבני ישראל] **שהוא בחי' נפש האלקית רק שע"י שבה"כ** [שבירת הכלים] **נפלו למטה מטה כמ"ש וימלך וימת כו' אבל בשרשם הם למעלה מעלה מבחי' נפש האלקית.**

"לפני מלך מלך לבנ"י" — שהיא בחינת הנפש האלקית; אלא שבגלל שבירת הכלים הם נפלו מטה מטה, כפי שנאמר "וימלך וימת כו'". אך בשורשם הם למעלה מעלה מבחינת הנפש האלקית.

6 **ולזאת גם כמו שנפלו למטה יש להם תגבורת על נפש האלקית מפני ששרשם הוא מבחי' מלוכה שהוא בחי' התנשאות כו'.**

לכן, גם לאחר שנפלו למטה, ידם על העליונה מול הנפש האלקית, מפני ששורשם הוא מבחינת מלוכה, שהיא בחינת התנשאות וכו'.

וגם האדם מקבל חיות מבחי' בהמות ומאכלים ובלעדם אינו יכול לחיות משא"כ המאכלים אינם צריכים אל האדם.

גם האדם מקבל חיות מבחינת הבהמות והמאכלים, ובלעדיהם אינו יכול לחיות, ואילו המאכלים אינם זקוקים לאדם.

7 וכל זה מפני שבשרש שרשם למעלה הם גבוהים הרבה מבחי' הנשמות ולזאת ע"י ירידת והתלבשות נפש האלקית בנפש

כל זאת מפני שבשורש שורשם למעלה הם גבוהים הרבה ממדרגת הנשמות. לכן, על ידי ירידתה והתלבשותה של הנפש האלקית בנפש

הבהמית דוקא לעסוק בטרדות ומחשבות הפרנסה בענינים גשמיים שהם הנקראים מים רבים הנ"ל יכולה לבא לבחי' אהבת בכל מאדך.

הבהמית דווקא, כדי לעסוק בטרדות ובמחשבות בענייני הפרנסה, בעניינים גשמיים — שהם הנקראים "מים רבים" הנזכרים לעיל — היא יכולה להגיע לבחינת האהבה "בכל מאדך",

שהוא בלי גבול כנ"ל שהיא מדרגה היותר גבוה מהיותה קודם ירידתה בגוף שהיתה רק נהנית מזיו השכינה כו'.

שהיא בלי גבול, כנזכר לעיל, וזו מדרגה גבוהה יותר מזו ש[הייתה לה] קודם ירידתה לגוף, כאשר נהנתה רק מזיו השכינה וכו'.

והיינו ע"י אתכפיי' [אתכפייא] ואתהפכא חשוכא דוקא שהוא בחי' יתרון האור שמתוך החשך כנ"ל. לפי ששרשם למעלה גבוה ממדרגת נפש האלקית כנ"ל רק שנפלו למטה כמ"ש וימלך וימת כו' וע"י אתכפייא נעשה תחה"מ [תחיית המתים]:

כלומר, דווקא על ידי אתכפיי' (iskafya; הכנעת הנפש הבהמית) ואתהפכא חשוכא (is'hapcha chashocha; הפיכת החושך), שהיא בחינת יתרון האור הבא מתוך החושך, כנזכר לעיל. שהרי שורשם למעלה גבוה ממדרגת הנפש האלקית, כנזכר לעיל, אלא שהם נפלו למטה, כמו שכתוב "וימלך וימת" וכו'; ועל ידי אתכפייא נעשית תחיית המתים.

8 וזהו מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה א' בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] כנ"ל. ולזאת נקראו מים רבים הנ"ל מי נח לפי שנעשה

וזהו [פירוש] מאמר רבותינו ז"ל: "יפה שעה א' בתשובה ומע"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב", כפי שהוזכר לעיל. לכן נקראו "מים רבים" הנזכרים לעיל "מי נח", מפני שנוצרת

ע"י נייחא דרוחא שנעשה מהם תבת נח שהוא בחי' תיבות התפלה וכמ"ש בא אתה וכל ביתך אל התבה כו'.

נייחא דרוחא (נחת רוח) באמצעות [המים], שכן מהם נעשית תיבת נח, שהיא בחינת תיבות התפילה, כמו שכתוב: "בא אתה וכל ביתך אל התבה" וכו'.

9 וזהו ויגברו המים מאד כו' חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים כו' שהוא בחי' תגבורת נפש הבהמית על בחי' נפש האלקית בעסק הפרנסה ועניינים הגשמיים אך ע"י נעשה אח"כ יתרון אור כו' כנ"ל.

וזהו [פירוש] "ויגברו המים מאד" וכו', "חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים" וכו': זו בחינת התגברות נפש הבהמית על בחינת נפש האלקית בזמן העיסוק בפרנסה ובעניינים גשמיים; אך על ידי כך נוצר לאחר מכן יתרון אור וכו', כפי שהוזכר לעיל.

10 וזהו ותלך התבה על פני המים דוקא ותרם התבה כו' שע"י המים דוקא מתעלות תיבות התפלה ועולה למעלה מעלה כנ"ל.

וזהו [פירושו של] "ותלך התבה על פני המים" — דווקא — "ותרם התבה" וכו': דווקא באמצעות המים מתעלות תיבות התפילה ועולות למעלה מעלה, כנזכר לעיל.

וזהו טעות הבעלי עסקים שבדעתם שאין יכולי' [יכולת] להתפלל כ"כ [כל כך] כמו היושבי אוהלים כי אדרבה נהפוך הוא שהם יכולים להתפלל יותר כי יתרון האור הוא מתוך החשך דוקא כו'.

וזו טעותם של אנשי העסקים, הסבורים שאינם יכולים להתפלל כל כך כמו יושבי האוהלים; אדרבה, ההפך הוא הנכון: הם יכולים להתפלל יותר, שהרי יתרון האור הוא מתוך החשך דווקא וכו'.

11 וזהו שנקי' מי נח נייחא דרוחא שהוא בחי' השבת כמ"ש כי בו שבת מכל מלאכתו כו'.

וזו הסיבה שמי נח נקראים נייחא דרוחא (naycha d'rucha) [מנוחת הרוח], שהיא בחינת שבת, כפי שנאמר: "כי בו שבת מכל מלאכתו" וכו'.

שבו' ימי המעשה הוא בחי' התפשטות והמשכת מלכותו ית' למטה כמו ביום הראשון נאמר ויאמר אלקים יהי אור כו'

ששת ימי המעשה הם בחינת ההתפשטות וההמשכה של מלכותו ית' כלפי מטה; ביום הראשון, למשל, נאמר: "ויאמר אלקים יהי אור" וכו',

יהי רקיע תדשא הארץ דשא כו' שנקראים ימי המעשה ובשבת הוא בחי' שביתה ממלאכה ונייחא דרוחא שהוא עליית העולמות למעלה כאדם השובת ונח ממלאכתו.

"יהי רקיע", "תדשא הארץ דשא" וכו' — אלה נקראים ימי המעשה; ובשבת יש בחינה של שביתה ממלאכה ונייחא דרוחא, שהיא עליית העולמות למעלה, כמו אדם ששובת ונח ממלאכתו.

כמו"כ [כמו כן] **הוא בחי' טרדת ועסק הפרנסה בעניינים גשמיים שנק' מים רבים כשמתהפכים ועולים אח"כ בבחי' אלקות ע"י התפלה כנ"ל נק' בחי' זו בחי' נייחא דרוחא**

כך גם בחינת הטרדה והעיסוק בפרנסה בעניינים גשמיים, הנקראים "מים רבים": כשהם מתהפכים ואחר כך עולים לבחינת אלקות באמצעות התפילה, כנזכר לעיל, בחינה זו נקראת נייחא דרוחא,

שהוא בחי' שבת כנ"ל כידוע שכל תפלה מו' ימי המעשה היא הארה מבחי' שבת כנ"ל. אך כל זה הוא שבת תתאה.

שהיא בחינת שבת, כנזכר לעיל; כידוע, כל תפילה משׁשׁת ימי המעשה היא הארה מבחינת שבת, כנזכר לעיל. אך כל זה הוא שבת תתאה.

12 **ויש עוד בחי' שבת עילאה שהוא מה שיהיה לעתיד שנקרא יום שכולו שבת. וזהו אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ.**

יש גם בחינה של שבת עליונה, שהיא מה שיהיה לעתיד לבוא, והיא נקראת "יום שכולו שבת". וזוהי [המשמעות של] "אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ".

כי הנה אף שהם באו לטהר אך לא בכל זמן צריך טהרה כ"כ [כל כך]**. כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך.**

אף שהם באו לטהר, הטהרה אינה נצרכת כל כך בכל עת. "כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך".

כי הנה אף שמבואר למעלה שע"י בחי' מים רבים הנ"ל נעשה יתרון אור כו'. שהוא בחי' אהבת בכל מאדך כנ"ל.

אף שלמעלה הוסבר שעל ידי בחינת "מים רבים" הנזכרת לעיל נעשה יתרון אור כו', שהיא בחינת האהבה "בכל מאדך", כפי שהוזכר לעיל,

עכ"ז [עם כל זה] **יש עוד בחי' אהבה רבה הבאה מלמעלה שהיא למעלה מעלה אף מבחי' האהבה שבאה ע"י מים רבים הנ"ל.**

אף על פי כן, יש בחינה נוספת של אהבה רבה שבאה מלמעלה, והיא נעלית הרבה יותר אפילו מבחינת האהבה שנוצרת על ידי "מים רבים" הנזכרים לעיל.

והוא מ"ש וימינו תחבקני כו'. ובחי' האהבה זו יתגלה לעתיד. וכמ"ש (ישע' [ישעיה] נד) **כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט כו'.**

וזהו מה שכתוב: "וימינו תחבקני" כו'. בחינת אהבה זו תתגלה לעתיד לבוא, כמו שכתוב (ישעיהו 54): "כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט" כו'.

שהוא בחי' חסד עליון ואה"ר [ואהבה רבה] **הבאה מלמעלה להיות וימינו תחבקני** (וזהו)(שם נב) **וגבה מאד שבחי' בכל מאדך יהיה מבחי' גבוה יותר כו':**

זוהי בחינת חסד עליון והאהבה רבה שבאה מלמעלה, כדי ש"וימינו תחבקני". (וזוהי [המשמעות של]) (שם 52) "וגבה מאד": בחינת "בכל מאדך" תהיה ממדרגה גבוהה עוד יותר כו'.

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY-NC 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. בתי כנסת, מוסדות חינוך ומפעלים ללא כוונת רווח רשאים להעתיק, להדפיס ולהפיץ אותה בחופשיות, ולבקש תרומות לכיסוי עלות ההדפסה; אסור למכור אותה לעולם. יש לציין את הוצאת קה"ת ואת likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

מיזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך likuteitorah.com/he/torah-ohr/noach/1/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק